

Dla sędziów i prokuratorów:

Grupa uposażenia:	punktów:
A	26
B	36
C i D	50
Dla podoficerów	5
„ szeregowców	4

Aplikanci sądowi egzaminowani, zastępcy sędziów śledczych i asesorowie sądowi z b. dzielnicy pruskiej 20 punktów.

Inni aplikanci sądowi 15 punktów.

Kwotę djety dziennej otrzymuje się przez pomnożenie liczby punktów przez mnożną ustaloną na dany miesiąc na mocy art. 5 ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska (Dz. U. R. P. № 116 poz. 924).

Zwiększenie mnożnej wedle art. 5 zdanie przedostatnie wyżej wymienionej ustawy stosuje się do obliczenia djet dziennych, należnych od dnia 16 danego miesiąca.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów
i Minister Skarbu: *W. Grabski*

10.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 2 stycznia 1924 r.

w sprawie specjalnego wynagrodzenia akordowego dla funkcjonarjuszów urzędów ziemskich.

Na podstawie art. 10 ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska (Dz. U. R. P. z r. 1923 № 116, poz. 924) postanawia się co następuje:

§ 1. Personelowi technicznemu wykonawczemu i rewidującemu urzędów ziemskich oraz funkcjonarjuszom powiatowych urzędów ziemskich przysługują się oprócz uposażenia miesięcznego, przywiązanego do stanowiska w służbie państwowej, specjalne wynagrodzenie akordowe, obliczane w stosunku do ilości wykonanych prac.

§ 2. Za wykonanie jednego hektara całkowicie ukończonych i zrewidowanych prac pomiarowych (zwykłej trudności) specjalny dodatek akordowy dla geometrów—wykonawców tych prac wynosi:

- przy scaleniu po 25 punktów za ha,
- przy likwidacji serwitutów po 20 punktów za ha,
- przy parcelacji, lub podziale wspólnot, względnie zamianie gruntów po 9 punktów za ha.

§ 3. Specjalne wynagrodzenie akordowe dla wszystkich funkcjonarjuszów danego powiatowego urzędu ziemskiego łącznie wynosi za każdy hektar całkowicie ukończonych na terenie ich działalności prac:

- przy scaleniu do 3,8 punkta za ha,
- przy likwidacji serwitutów do 3 punktów za ha,
- przy parcelacji lub podziale wspólnot, względnie zamianie gruntów do 1,4 punkta za ha.

§ 4. Specjalne wynagrodzenie akordowe dla personelu rewidującego urzędów ziemskich wynosi za każdy hektar zrewidowanych prac:

- przy scaleniu do 5 punktów za ha,
- przy likwidacji serwitutów do 4 punktów za ha,
- przy parcelacji lub podziale wspólnot, względnie zamianie gruntów do 1,8 punkta za ha.

§ 5. Kwotę specjalnego wynagrodzenia akordowego otrzymuje się przez pomnożenie określonej przez Radę Ministrów w stosunku do uposażenia funkcjonarjuszów państwowych mnożnej, obowiązującej w dniu wypłaty wynagrodzenia przez powyższe punkty jako mnożnik.

§ 6. Przy pracach, w których niezbędne jest wygotowanie operatów dla katastru gruntowego, ilość punktów wynagrodzenia zwiększa się odpowiednio:

- dla terenów b. dzielnicy austriackiej w granicach do 50% i
- dla terenów b. dzielnicy pruskiej w granicach do 100%.

§ 7. Za prace należące pod względem zarówno terenowym jak i technicznym do kategorii trudnych ilość punktów specjalnego wynagrodzenia może być odpowiednio zwiększana w granicach do 25%.

§ 8. W czasie wykonywania przez geometrów oraz przez funkcjonarjuszów powiatowych urzędów ziemskich poza miejscem ich stałego urzędowania czynności, za które wypłacane jest specjalne wynagrodzenie akordowe w myśl §§ 2 i 3 niniejszego rozporządzenia zarówno geometrzy jak i funkcjonarjusze powiatowych urzędów ziemskich nie pobierają djet przewidzianych w art. 10 p. a ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska.

Powyższe nie ma zastosowania do czasu spędzonego w podróży oraz przy czynnościach nie mających bezpośredniej styczności z pracami, za które przysługuje dodatek akordowy.

§ 9. Ustalanie ilości punktów specjalnego wynagrodzenia akordowego za poszczególne prace, podział powyższych dodatków pomiędzy poszczególnych funkcjonarjuszów odpowiednio do wydajności ich pracy, tryb wypłacania poszczególnym funkcjonarjuszom przewidzianym w niniejszym rozporządzeniu dodatków akordowych oraz kategorie prac agrarnopomiarowych (zwykłych i trudnych) jak również stosunek poszczególnych części tych prac do ich całości określa specjalne przepisy Ministra Reform Rolnych.

§ 10. Na poczet specjalnego wynagrodzenia akordowego delegowani do robót polowych funkcjonarjusze techniczni mogą otrzymywać w czasie delegacji od 1 kwietnia do 1 listopada zaliczki w wysokości do 30% wynagrodzenia akordowego, które by im się należało za prace wykonane do czasu zwrócenia się o zaliczkę.

Zaliczki powyższe będą potrącane następnie w tychże punktach otrzymującym je z należności przypadających im z tytułu dodatku akordowego. Rozrachunek dodatku akordowego będzie uskuteczniany w miarę wykańczania wykonywanych przez nich prac.

§ 11. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1924 r. i dotyczy prac wykonywanych po tym terminie.

Prezes Rady Ministrów
i Minister Skarbu: *W. Grabski*

Minister Reform Rolnych: *Z. Ludkiewicz*

11.

Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów

z dnia 16 grudnia 1923 r.

w sprawie waloryzacji opłat pocztowych, telegraficznych i telefonicznych.

Na mocy art. 10 ustawy z dnia 27 maja 1919 r. o państwowej wyłączności poczty, telegrafu i telefonu (Dz. P. P. P. № 44 poz. 310) oraz na zasadzie art. 9 ustawy z dnia 6 grudnia 1923 r. o zastosowaniu stałej jednostki do obliczania danin i niektórych innych dochodów publicznych (Dz. U. R. P. № 127 poz. 1044) zarządza się co następuje:

§ 1. Wszelkie opłaty pocztowe, telegraficzne i telefoniczne podlegają waloryzacji z wyjątkiem opłat za świadczenia, których wymiar oparty jest na wysokości kwot wyrażonych w markach polskich (przekazy, należytość od podanej wartości i należytość za doręczenie przekazów i listów wartościowych).

§ 2. Opłaty waloryzowane ustala się w jednostkach taryfowych.

§ 3. Jednostkę taryfową stanowi jedna setna franka złotego ustalonego według art. 2 ustawy z dnia 6 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 127 poz. 1044).

§ 4. Ustalone w jednostkach taryfowych opłaty pobiera się bądź to znaczkami pocztowymi, opiewającymi na marki polskie, bądź to gotówką w monecie obiegowej.

§ 5. Opłaty pocztowe, telegraficzne i telefoniczne, pobierane w chwili żądania świadczenia, będą regulowane z wyjątkiem opłat przewidzianych w § 16 dwa razy na miesiąc t. j. od 1 do 15 włącznie na podstawie kursu ogłaszanego przez Ministra Skarbu w Monitorze Polskim dnia 25 poprzedniego miesiąca, zaś na okres od 16 do końca miesiąca na podstawie takiegoż kursu ogłaszanego dnia 10 bieżącego miesiąca. Jeśli dzień 10 lub 25 przypada na niedzielę lub dzień świąteczny, natenczas obowiązuje kurs z dnia poprzedzającego niedzielę lub święto. Wyjątkowo od dnia 1 do 15 stycznia 1924 r. obowiązywać będzie kurs ogłoszony dnia 29 grudnia 1923 r.

§ 6. Opłaty miesięczne tak pocztowe, jak telegraficzne i telefoniczne, nieuiszczone w pierwszych 3-ch dniach miesiąca lub kwartału (okres trzymiesięczny) lub niewyrównane w terminie 3-dniowym po otrzymaniu rachunku oraz wszelkie opłaty zaległe będą pobierane według kursu codziennego ogłaszanego przez Ministra Skarbu, w Monitorze Polskim obowiązującego w chwili uiszczenia opłat. Wyjątek stanowią: 1) rachunki telefoniczne dla państwowych władz i urzędów, którym należy termin zapłaty w razie niewyrównania przedłużyć o jeden miesiąc i dopiero po bezskutecznym upływie tego terminu zwaloryzować podług kursu dziennego dnia zapłaty — i 2) opłaty gazetowe, które pobierać się będzie według kursu z dnia 10 miesiąca z ważnością na następny miesiąc.

§ 7. Pocztowe opłaty kredytowane i ryczałtowane pobierane będą w markach polskich według kursu dziennego obowiązującego w dniu wyrównania rachunku kredytowanego względnie wpłacenia ryczałtu.

Opłaty kredytowane władzom wojskowym w chwili wyrównywania rachunków nie podlegają waloryzacji, opłaty zaś kredytowane abonentem telefonicznym będą pobierane, o ile chodzi o należytości wynikające z obrotu wewnętrznego telegraficznego i telefonicznego według kursu dwutygodniowego; z obrotu zaś zagranicznego według kursu dziennego z ostatniego dnia poprzedniego miesiąca.

§ 8. Dla zaliczek składanych na poczet opłat pocztowych i telegraficznych nie ma kurs zastosowania. Zaliczki takie będą przyjmowane wyłącznie jako przedpłata na poczet należytości, obliczonych w jednostkach taryfowych a przemianowanych na marki polskie w chwili świadczenia.

§ 9. Opłaty pocztowe, telegraficzne i telefoniczne obliczone w markach polskich stosownie do ilości jednostek taryfowych według kursu określonego w § 5 zaokrąglą się w granicach do 50.000 mk. wzwyż lub wdół.

§ 10. Wysokość opłat w markach polskich odpowiadająca ustalonym jednostkom taryfowym w myśl § 5 będzie podawana do wiadomości ogółu w Monitorze Polskim i w prasie codziennej.

§ 11. Zarządza się następujące zmiany w obrocie pocztowym:

- a) kartki widokowe i świąteczne, zawierające pozdrowienia lub inne formy grzeczności ujęte najwyżej w pięciu wyrazach podlegają opłacie jak za druki do wagi 50 gr.,
- b) znosi się wagę druków do wagi 25 gr.,
- c) znosi się wagę próbek towarów do wagi 100 gr. i ponad 500 do 1000 gr.,
- d) podwyższa się granicę podanej wartości listów wartościowych i paczek do 50.000.000 mk. pol.,
- e) dopuszcza się przekazy pocztowe i telegraficzne do 50.000.000 mk. pol. na jeden przekaz, jak również obciążenie pobraniem przesyłki listowej listu wartościowego lub paczki do 50.000.000 mk. pol.,